

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 lipca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał E. B. (1) prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 lipca 2016 r. do 30 czerwca 2019 r.

Decyzja została wydana w oparciu o orzeczenie komisji lekarskiej ZUS.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że ubezpieczony legitymuje się okresem składkowym wynoszącym 7 lat 11 miesięcy i 5 dni (95 miesięcy) oraz okresem nieskładkowym w wymiarze 1 roku 8 miesięcy i 1 dnia (20 miesięcy), a wysokość wyliczonej renty wyniosła 984,87 zł. E. B. (1) nabył prawo do renty z tytułu z tytułu częściowej niezdolności do pracy, wysokość świadczenia wyniosła 75 % ww. kwoty. Ponieważ renta nie może przekraczać 100 % podstawy wymiaru, jej wysokość została ograniczona do kwoty równej podstawie wymiaru, to jest do kwoty 766,40 zł (1.021,87 zł – po waloryzacji x 75 %).

W odwołaniu od powyższej decyzji E. B. (1) wniósł o jej zmianę poprzez uznanie go za osobę całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji. E. B. (1) wskazał, że w dniu 30 czerwca 2014 r. w wyniku wypadku komunikacyjnego doznał wielonarządowego urazu. Ze względu na stan zdrowia wymaga pomocy innej osoby przy wykonywaniu czynności dnia codziennego, a okoliczność ta została potwierdzona przez specjalistę w dziedzinie ortopedii.

W odpowiedzi na odwołanie, pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony E. B. (1) urodził się (...). Ubezpieczony ma wykształcenie średnie, przez 10 lat, wykonywał zawód kierowcy.

(okoliczności bezsporne)

W okresie od 29 grudnia 2014 r. do 30 czerwca 2016 r. E. B. (1) pobierał rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 6 czerwca 2016 r. E. B. (1) złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(wniosek k.101 – 101 odwrót plik I akt ZUS)

Lekarz orzecznik ZUS po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej rozpoznał u ubezpieczonego: uraz wielonarządowy ze złamaniem kręgu C2 leczonym operacyjnie, uszkodzeniem lewego splotu ramiennego z porażeniem wiotkim lewej kończyny górnej, przebyte złamanie kości promieniowej lewej oraz krętarza większego kości udowej prawej, nadciśnienie tętnicze. Orzeczeniem z dnia 24 czerwca 2016 roku lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 30 czerwca 2019 r.

(opinia lekarska z dnia 24 czerwca 2016 r. k.45 - 46 odwrót dokumentacji medycznej, orzeczenie k.102 - 102 odwrót plik I akt ZUS)

Po rozpoznaniu sprzeciwu ubezpieczonego komisja lekarska ZUS po przeprowadzeniu bezpośredniego badania ubezpieczonego oraz po dokonaniu analizy dokumentacji medycznej rozpoznała u ubezpieczonego: stan po urazie wielonarządowym w 2014 r. ze złamaniem kręgu C2 ze znacznym niedowładem splotu barkowego ze wstrząśnieniem mózgu, złamaniem krętarza większego prawej kości udowej bez zrostu, złamaniem kości promieniowej lewej i

słuczeniem prawego kolana, nadciśnienie tętnicze. Orzeczeniem z dnia 15 lipca 2016 roku komisja lekarska ZUS uznała, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 30 czerwca 2019 r.

(opinia lekarska z dnia 15 lipca 2016 r. k.51 - 53 dokumentacji medycznej, orzeczenie k.104 – 104 odwrót plik I akt ZUS)

U ubezpieczonego rozpoznano: stan po urazie wielonarządowym z pourazowym uszkodzeniem lewego splotu ramiennego z masywnym niedowładem kończyny górnej lewej z obręczą barkową z plegią ręki z masywnymi zanikami, co powoduje, że w praktyce jest on osobą jednoręką, wstrząśnienie mózgu (30 czerwca 2014 r.), wygojone złamanie trzonu kręgu C2 ze stabilizacją implantem i kością autogenną oraz pourazowe uszkodzenie korzeni rdzeniowych lewych na poziomie od C6 do (...), znaczące ograniczeniem ruchomości kręgosłupa, złamanie dalszej nasady kości promieniowej lewej leczonym zachowawczo i wygojonym.

Po odbytej w marcu oraz kwietniu 2016 r. rehabilitacji, uzyskano poprawę sprawności ogólnej i częściową poprawę siły mięśni kończyny górnej lewej, oprócz plegii ręki.

U ubezpieczonego nie stwierdzono bolesności uciskowej i opukowej wyrostków kolczystych kręgow.

(opinia biegłego neurologa J. B. k.23-26, opinia biegłego specjalisty medycyny pracy oraz neurologii P. R. k.27 – 37, opinia biegłego ortopedy E. B. (2) k. 38 – 43

Ubezpieczony jest osobą niepełnosprawną, ale nie całkowicie niezdolną do wykonywania pracy zarobkowej z powodu braku utraty zdolności do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Aktualnie, naruszenie sprawności organizmu z przyczyn neurologicznych skutkuje częściową niezdolnością do wykonywania pracy zarobkowej od 1 lipca 2016 r. do 30 czerwca 2019 r.

(opinia biegłego sądowego neurologa J. B. k.23-26)

U ubezpieczonego nie stwierdzono bolesności uciskowej i opukowej wyrostków kolczystych kręgow. Ubezpieczony ma trudności z poruszaniem się, w tym z wykonywaniem podstawowych czynności życia codziennego. Ubezpieczony wymaga pomocy osób trzecich dla wykonania czynności życia codziennego takich jak: higiena osobista, ubranie się, zrobienie większych zakupów, gotowanie, sprzątanie, odkurzanie czy też mycie naczyń. Od 2014 r. stan zdrowia ubezpieczonego nie uległ poprawie, a wręcz nastąpiło jego pogorszenie. Z tak naruszoną sprawnością organizmu, ubezpieczony nie może zajmować stanowisk czy też wykonywać zawodów zgodnych z poziomem kwalifikacji.

(opinia biegłego specjalisty medycyny pracy oraz neurologii P. R. k.27 – 37)

U ubezpieczonego występują zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego, zmiany zwyrodnieniowe stawu biodrowego prawego z ograniczeniem jego ruchomości oraz niezrośnięte złamanie krętarza wielkiego kości udowej prawej, które to schorzenia upośledzają wydolność chodu pod względem bólowym jak i ruchowym. Funkcja chodu jest dodatkowo upośledzona przez niestabilność przednio – przyśrodkową z zespołem bólowym stawu kolanowego prawego powstałą wskutek pourazowego uszkodzenia więzadeł krzyżowych i łąkotek.

(opinia biegłego sądowego ortopedy E. B. (2) k. 38 – 43)

Ubezpieczony jest osobą całkowicie niezdolną do pracy, długotrwale od 1 lipca 2016 r. do 30 czerwca 2019 r.

(opinia biegłego sądowego ortopedy E. B. (2) k. 38 – 43, opinia biegłego specjalisty medycyny pracy oraz neurologii P. R. k.27 – 37)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z dokumentów w postaci orzeczenia lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS, wniosku o przyznanie renty oraz opinii lekarskich.

W toku postępowania ubezpieczony zakwestionował ustalenia komisji lekarskiej ZUS wskazujące, że jest on częściowo niezdolny do pracy.

Celem weryfikacji stanowiska ubezpieczonego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych: neurologa, specjalisty medycyny pracy oraz ortopedy.

Biegli wydali opinie po przeprowadzeniu stosownych badań i analizie dostępnej dokumentacji lekarskiej ubezpieczonego. Określili schorzenia występujące u ubezpieczonego oraz ocenili ich znaczenie dla jego zdolności do pracy, odnosząc swą ocenę do kwalifikacji zawodowych. Podkreślić należy, że wszyscy specjaliści byli zgodni co do występujących u ubezpieczonego schorzeń, ale różnili się w ocenie wpływu tych schorzeń na jego zdolność do pracy w zakresie swojej specjalności.

Wskazać należy, że o ile ze złożonych przez specjalistów w dziedzinie medycyny pracy oraz ortopedii opinii wynikało, że schorzenia występujące u ubezpieczonego powodują u niego całkowitą niezdolność do pracy, o tyle specjalista w dziedzinie neurologii wskazywał, że ubezpieczony jest jedynie częściowo niezdolny do pracy.

Niemniej jednak, biorąc pod uwagę szczegółowość opinii zarówno specjalisty medycyny pracy (będącego jednocześnie specjalistą w dziedzinie neurologii) jak i specjalisty ortopedy, a także płynące z tych opinii wnioski, Sąd uznał, że dają one pełny obraz zdrowia ubezpieczonego. Co więcej, żadna ze stron nie kwestionowała wydanych w niniejszej sprawie opinii.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z treścią art. 57 pkt. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r., poz.1383) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu o ile, jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, niezdolność powstała w okresach wymienionych w cyt. artykule, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z treścią art.12 ww. ustawy niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;

2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art.13 ust.1 ww. ustawy).

Wskazać należy, iż ubezpieczony posiadał prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do dnia 30 czerwca 2016 r., a w dniu 6 czerwca 2016 r. złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy, po rozpoznaniu wniosku, przyznał E. B. (1) prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy na okres od 1 lipca 2016 r. do 30 czerwca 2019 r., ale co istotne było to prawo do renty z tytułu częściowej, a nie całkowitej niezdolności do pracy. Tym samym ustalenie przez organ rentowy, że ubezpieczony jest częściowo, a nie całkowicie niezdolny do pracy, wiązało się dla niego z obniżeniem dotychczas otrzymywanego świadczenia.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że występujące u ubezpieczonego schorzenia, będące skutkiem przebytego w 2014 r. wypadku komunikacyjnego, nadal wpływają istotnie na jego zdolność do pracy, a co istotne nie może on podjąć jakiejkolwiek pracy. Co więcej, ubezpieczony wymaga pomocy osób trzecich przy wykonywaniu nawet najprostszych czynności życia codziennego takich jak: higiena osobista, ubieranie się, zrobienie większych zakupów, gotowanie, sprząatanie, odkurzanie czy też mycia naczyń. W ocenie Sądu, brak jest zatem podstaw do stwierdzenia, że od 1 lipca 2016 r. stan zdrowia ubezpieczonego uległ poprawie na tyle, aby orzec, że jest on częściowo niezdolny do pracy i tym samym nie może on wykonywać jedynie prac zgodnych z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Biorąc zatem pod uwagę, że stan całkowitej niezdolności będzie trwać u ubezpieczonego co najmniej do 30 czerwca 2019 r., Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 1 lipca 2016 roku do 30 czerwca 2019 roku.

(S.B.)

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie złożenia apelacji.
2. Wypożyczyć pełnomocnikowi ZUS akta rentowe, zobowiązując do zwrotu w razie złożenia apelacji.

12 września 2017 r.